

PROJEKT

Uchwała Nr / /
Rady Miejskiej w Łomiankach
z dnia 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Łomianek

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) w związku z art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) Rada Miejska w Łomiankach uchwała, co następuje:

§ 1.

Uznać skargę Rady Sołectwa Dziekanów Polski, przesłaną zgodnie z właściwością przez Wojewodę Mazowieckiego, na działalność Burmistrza Łomianek za zasadną/bez zasadną.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Integralną część uchwały stanowi jej uzasadnienie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Łomiankach

Tadeusz Krystecki

RADA MIEJSKA
Łomianki
14-1106

Uzasadnienie
do Uchwały Nr / /
Rady Miejskiej w Łomiankach
z dnia 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Łomianek

W dniu 4 grudnia 2017 roku do Rady Miejskiej w Łomiankach wpłynęła skarga na Burmistrza Łomianek złożona przez Radę Sołectwa Dziekanów Polski do Wojewody Mazowieckiego, przekazana zgodnie z właściwością.

W skardze, skarżący zarzucili burmistrzowi nieprawidłowość przeprowadzenia dyskusji publicznej nad 4 planami zagospodarowania przestrzennego dla wsi Dziekanów Polski Płn.-Wschód, Płn.-Zachód, Płd.-Wschód, Płd.-Zachód w gminie Łomianki.

Co do zasady skargi na działanie Burmistrza zgodnie z art. 229 pkt. 3 kodeksu postępowania administracyjnego rozpatruje Rada Gminy. Mając na względzie, że Komisja Rewizyjna zgodnie z art. 18a ustawy o samorządzie gminnym została powołana w celu kontroli działalności Burmistrza, za celowe uznać należy, że właśnie Komisji Rewizyjnej zleca się opiniowanie wpływających skarg na działanie organu wykonawczego Gminy.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Łomiankach na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2017 roku, po przeprowadzeniu dyskusji, zaopiniowała skargę z dnia 4 grudnia 2017 roku, przesłaną przez Wojewodę Mazowieckiego (WK-III.1411.223.2017.IG), złożoną przez Radę Sołectwa Dziekanów Polski za bezzasadną.

W nawiązaniu do zarzutów zawartych w skardze należy stwierdzić, iż skarżący nie wskazali przepisów prawa, które w wyniku decyzji burmistrza ich zdaniem zostały naruszone

Czynności wykonywane przez burmistrza jako sporządzającego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, należą do jego wyłącznych kompetencji i do czasu zakończenia procedury sporządzenia projektu planu rada gminy nie może wkraczać w te kompetencje.

Każde stanowisko rady miejskiej dotyczące etapów stanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz treści projektu tego prawa, pozostało by w sprzeczności z art. 15 i 17 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie bowiem z art. 15 ust 1 Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami

studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem.

Natomiast w myśl art. 17 Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno: 1) ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia; 2) zawiadamia, na piśmie, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu; (...) 4) sporządza projekt planu miejscowego rozpatrując wnioski, o których mowa w pkt 1, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko; 5) sporządza prognozę skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego, z uwzględnieniem art. 36; 6) występuje o: a) opinie o projekcie planu (...); b) uzgodnienie projektu planu (...), 9) wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami; (...), 11) wyznacza w ogłoszeniu, o którym mowa w pkt 9, termin, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wносить uwagi dotyczące projektu planu, nie krótszy niż 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia projektu planu; 12) rozpatruje uwagi, o których mowa w pkt 11, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia upływu terminu ich składania; 13) wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia; 14) przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag, o których mowa w pkt 11.

Zgodnie z art. 17 pkt 9 sposób zorganizowania dyskusji publicznej należy do wyłącznych kompetencji burmistrza. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie definiuje pojęcia „publicznej dyskusji”, jak również nie przewiduje dla niej szczególnie określonej formuły. Ustawa nie zawiera też bliższego określenia zasad przeprowadzania „dyskusji publicznej”. Należałoby więc uznać, iż forma dyskusji, której organizacja jest jednym z obligatoryjnych elementów w procedurze tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zależy od jej organizatora, tj. burmistrza. Burmistrz ma swobodę w tym zakresie, przy czym musi zachować warunek, aby dyskusja była

publiczna. Istotą dyskusji publicznej jest to, iż podmioty w niej uczestniczące wyrażają swoje opinie co do rozwiązań przyjętych w projekcie aktu planistycznego. Cechą dyskusji publicznej jest zatem zamiar wysondowania opinii (poglądów, stanowiska) określonych grup społecznych (wspólnoty samorządowej lub zainteresowanych środowisk). Dyskusja ta ma jednak tylko charakter opiniotwórczy, a więc jej wynik nie jest wiążący dla organów gminy.

W przypadku wymienionych na wstępie 4 planów, Zastępca Burmistrza na początku dyskusji podał termin zakończenia dyskusji prosząc jednocześnie o zwięzłość wypowiedzi. Przypomniawszy, iż jest to już trzecie publiczne spotkanie, które dotyczy koncepcji zagospodarowania obszaru tzw. korytarza ekologicznego. Dyskusja została całkowicie zdominowana zastrzeżeniami do układu drogowego, przy czym kolejne wypowiedzi powielały wcześniejsze. Należy przypomnieć, że dyskusja publiczna nie jest jedyną okazją do zgłoszenia uwag. Wszystkie wygłoszone zastrzeżenia zostały także zgłoszone jako uwagi do wymienionych na wstępie projektów planów wyłożonych do publicznego wglądu i jako takie podlegają rozpatrzeniu przez Burmistrza wraz z pozostałymi uwagami złożonymi w terminie, o którym mowa w pkt 11. Na obecnym etapie prac, nie jest możliwe przesądzenie w jaki sposób uwagi zostaną rozpatrzone, jakie zmiany zostaną uwzględnione w projektach planów oraz czy zmiany te nie spowodują konieczności ponawiania etapów procedury w niezbędnym zakresie.

Decyzja o ponownym skierowaniu projektów planu do opiniowania i uzgodnień, czy decyzja o ponownym wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu należy do wyłącznych kompetencji Burmistrza.

Każde wypowiedzenie się Rady Miejskiej w sprawie zastrzeżonej do właściwości Burmistrza stanowiłoby naruszenie właściwości organów w zakresie trybu sporządzania projektu planu, co z kolei z mocy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym spowodowałoby nieważność uchwały Rady Miejskiej w sprawie planu.

Zgodnie z art. 17 pkt 14, Burmistrz po zakończeniu przewidzianej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym procedury formalno-prawnej, przedstawia projekt planu radzie gminy do uchwalenia, a właściwością rady i do jej wyłącznych kompetencji należy podjęcie uchwały w tej sprawie (bądź nie podjęcie), po uprzednim rozpatrzeniu nieuwzględnionych przez burmistrza uwag złożonych podczas wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu.

Po podjęciu przez radę gminy uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uchwała podlega kontroli organu nadzoru, którym zgodnie

z art. 86 ustawy o samorządzie gminnym jest wojewoda. W terminie 30 dni wojewoda sprawdza, czy sposób sporządzenia planu oraz jego przepisy są zgodne z obowiązującym prawem, albowiem zgodnie z art. 91 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne.

Jednocześnie art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi: Istotne naruszenie zasad sporządzania (...) planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, o nieważności uchwały (...) w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Mając na uwadze powyższe Rada Miejska w Łomiankach uznała skargę za bezzasadną. Rada Miejska w Łomiankach informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237§ 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Łomiankach

Tadeusz Krystek